MAGAZIN sportiv

SP

La expoziția cehoslovacă „Pragoexport"

Doi tineri vizitatori în fața unuia dintre standuri

Cu cîteva zile în urmă, la sediul reprezentanței comerciale a Ambasadei R. S. Cehoslovace din București, str. Oțetari nr. 3, s-a deschis o expoziție a întreprinderii de comerț exterior „Pragoexport" din Praga.

În cele două săli ale expoziției este prezentată o gamă variată de articole ale întreprinderilor producătoare de bunuri de consum din R. S. Cehoslovacă. Standurile cuprind și numeroase articole destinate sportivilor. Este greu să le enumerăm pe toate; sînt cîteva sute de exponate. Amatorii de pescuit din București admiră undițele, cîrligele, mulinetele etc., iar jucătorii de tenis apreciază — desigur — rachetele Artis, model „Champion" sau „Elastic", cu corzi din silon. Numeroase articole pentru plajă, echipamente de fotbal, diverse mingi de cea mai bună calitate pot fi văzute de asemenea în această expoziție.

N-au fost uitați nici iubitorii sporturilor de iarnă: în cîteva vitrine sînt expuse echipament, crose și patine pentru hochei pe gheață, diferite modele de schiuri etc.

Expoziția este deschisă zilnic, pînă la 5 noiembrie a.c., între orele 16—20.

ȘTIAȚI CĂ...

...gimnastica în producție a început să fie practicată pentru prima oară în Uniunea Sovietică în anul 1931? Vladimir Maiakovski a popularizat cu multă însuflețire gimnastica în producție, închinîndu-i versuri deosebit de sugestive.

...prima participare a renumitului boxer maghiar Laszlo Papp la o competiție internațională a însemnat un mare insucces? Concurînd la campionatele europene de la Dublin, în 1947, el a fost eliminat chiar din primul tur! E drept că adversarul său fusese redutabilul pugilist cehoslovac I. Torma. Un an mai tîrziu, la Londra, Papp devenea campion olimpic, performanță pe care avea s-o repete în 1952 la Helsinki și în 1956 la Melbourne.

...șerpuita este originară din Japonia și are o vechime de aproximativ 5.000 de ani? Și astăzi se practică în această țară un gen interesant de dueluri cu bastoane de bambus, care nu sînt altceva decît „strămoșul" scrimei moderne.

...partida Monaco-Stade Français disputată în a X-a etapă a campionatului francez, la 16 octombrie a.c., a atras doar 2.369 amatori de fotbal? În aceeași zi, meciul Petrolul Ploiești-Minerul Lupeni a fost vizionat de 20.000 spectatori! Și ca să nu amuntim de o serie de cuplaje la care asistă peste 70.000 spectatori.

Urmașele lui D'Artagnan...

— Articol scris pentru ziarul „Sportul popular" —

...Sînt trei. Trei fete foarte obișnuite. Simple, zimbitoare și drăguțe. În fiecare casă, pe orice uliță poți să întîlnești unele care să le semene. Poartă rochii frumoase. Uneori își fac buzele. Discută despre cărțile citite, iubesc muzica. După preferințe, simfonică sau de dans. Uneori sînt triste, alteori gînditoare. De cele mai multe ori vesele. Pot să și plîngă, să stea în fața aragazului, să meargă la piață, să-și remaieze ciorapii. Într-un cuvînt, ele nu se deosebesc cu nimic de altele.

Sînt trei. Trei fete foarte obișnuite. Dar cînd apar pe planșa de scrimă, nimeni nu poate să le stea în față. Nimeni nu știe să „dueleze" atît de frumos și de abil. Pentru că cele trei sînt campioane ale lumii și ale Jocurilor Olimpice: Valentina Rastvorova, Alexandra Zabelina, Galina Gorohova.

Numele lor sînt bine cunoscute în țară și peste hotare. Pentru prima dată au fost rostite la Londra în 1955. Șura și Valea făceau parte din echipa sovietică de scrimă, care participa pentru întîia oară la campionatul lumii. Au susținut asalt după asalt. Și chiar cele mai vestite maestre ale floretei, ungroaicele și franțuzoaicele au trebuit să plece steagul în fața lor, să le cedeze titlul, pe care altădată îl împărțeau între ele, acela de campioane ale lumii.

A fost ceva de necrezut. Specialiștii nu găseau cuvinte. Ce se întîmplase? Oare cu adevărat nimeni în lume nu poate să țină piept acestor fetișcane? Și au decis în unanimitate: „Întîmplare". Să mai încerce încă o dată"...

Fetele au încercat. Exact peste un an. La următorul campionat al lumii desfășurat la Paris. Din nou asalt după asalt, din nou întreceri pline de tensiune și dîrzenie. Și o nouă veste senzațională a înconjurat lumea: Alexandra Zabelina a devenit învingătoarea turneului individual.

Peste un an în Statele Unite, la Philadelphia. Și din nou succes. De data aceasta și individual și pe echipe. Diferența a fost numai că pe treapta cea mai înaltă a podiumului n-a urcat Șura, ci Valea Rastvorova.

☆

Sînt trei. Trei fete foarte obișnuite. Locuiesc în același oraș. Se antrenează în aceeași secție, cu același antrenor (Ivan Iliici Manaenko), concurează în aceeași echipă. Ele seamănă și nu seamănă una cu alta, sînt în același timp diferite și la fel.

Valea este înaltă, puternică, iute. A început scrima din copilărie. Încă de atunci, cei care o vedeau spuneau: „Capabilă fată!" Și nu s-au înșelat.

Șura a început scrima mai tîrziu. La 16 ani. Era dactilografă. Venea la antrenamente după orele de muncă. Foarte serioasă, foarte liniștită. N-o remarca aproape nimeni. Numai Manaenko a descoperit că are calitățile necesare unei bune trăgătoare. Putere de muncă, dîrzenie, simțul luptei...

Galea este cea mai tînără. Spune că n-a avut noroc. Visa să fie căpitan de vas, să conducă vapoare pe mări și oceane înfuriate. Dar pentru aceasta ar fi trebuit să se numească Piotr sau Vasili. S-a mulțumit, urmînd Școala Tehnică de Navigație Fluvială și s-a consolat că nu va lupta niciodată împotriva taifunului. Dar, pe planșa de scrimă ea a reușit să demonstreze băieților că poate să-i învingă. De altfel, Galea e un fel de băiețoi, neastîmpărată, vioaie, afurisită...

Toate trei se antrenează la Manaenko. Se pregătesc cu dîrzenie, cucerind pas cu pas măiestria. Este un drum lung și greu. Fiecare zi seamănă cu cea de ieri și de mîine.

— **Rastvorova pe planșă!..**
Paradă, ripostă. Un pas înapoi. Atac..
— **Zabelina pe planșă.**
Un pas înapoi, ripostă, înainte
— **Gorohova pe planșă!...**
Ripostă, un pas înainte, paradă...

De zece ori, de douăzeci de ori, de o sută de ori. Plictisitor de la fel. Cum sînt gamele pentru pianist. Exerciții pentru degete pentru articulația mîinilor, pentru picioare. Și trebuie să cauți, și să găsești, în aceasta romantism, să fii puțin fanatic, să-ți iubești lucrul. Iar seara tîrziu, cînd te întorci obosit de la antrenamente și mergi pe veselele străzi moscovite, să te gîndești satisfăcut că în sfîrșit astăzi ți-a reușit ceea ce multă vreme n-ai putut face... Și nici un trecător din cei foarte mulți care le întîlnesc, nu va gîndi că ele sînt compioane ale lumii, că au înconjurat aproape întreg globul pămîntesc: Londra, Paris, Philadelphia, Budapesta, Roma... Trei fete simple, obișnuite. O echipă. Și, pe cuvînt, dacă ar trăi faimosul D'Artagnan, el și-ar scoate pălăria în fața lor. Fetele ar merita aceasta...

A. SILBERBORT
maestru al sportului

Pantofiorii lui Dănuț

(POEZIE DEDICATĂ FOTBALIȘTILOR PANAIT, ZAVODA II etc.)

Odrasla fotbalistului Mitică,
Dănuț, un puști de patru anișori,
Tot alergînd întreaga ziulică
Și-a rupt pingelele la pantofiori.

Cînd puștiul i-arătă pantofii-acasă,
Mitică i-a zîmbit cu nepăsare:
— Nu e nimic! Îi ducem după masă
La cooperativă să-i repare...
Dănuț, lăsînd din mîini o jucărie,
Privi către tătic cu ochii mari:
— De ce vrei să mi-i dai la cizmărie,
Cînd poți matale singur să-i repari?!

Mirat, Mitică strînse din sprîncene:
— Cum să-i repar? Doar eu sînt fotbalist...
— Știu, dar la meci am auzit pe-unnene
Spunînd... că-n „tălpi" ești mare... specialist!

V. D. POPA

Poșta magazin

I. CRISTESCU, TIRGOVIȘTE. — Dv. întrebați: *„Dacă portarul degajează extraordinar de puternic mingea și aceasta intră în poarta adversă fără a fi atinsă de nici un jucător — e gol sau nu?"*. Dacă e vorba de repunerea mingii în joc, după un aut de poartă, nu e gol ci... aut la poarta adversă. Dintr-o astfel de lovitură nu se poate înscrie un gol direct. Prinzînd însă mingea — la un corner să zicem — și șutînd puternic spre poarta adversă, portarul poate marca direct ca și jucătorii de cîmp. În meciul dintre Avangard (Harkov) și Ahli Istiklal (R.A.U.), disputat în primăvara anului trecut, portarul echipei sovietice a deschis scorul meciului în astfel de condițiuni!

GHEORGHE RUDNIAC, TIMIȘOARA. — Joe Louis și Max Schmelling s-au întîlnit de două ori. Primul meci a avut loc la 19 iunie 1936 și s-a încheiat cu victoria lui Schmelling prin K.O. în repriza a 12-a. Un an mai tîrziu, Joe Louis cucerea titlul de campion mondial la toate categoriile, învingîndu-l prin K.O. pe J. Braddock, iar la 22 iunie 1938, reîntîlnindu-se cu Schmelling, Joe Louis și-a scos din luptă adversarul chiar în prima repriză: K.O.

NICOLAE NEGRESCU, GALAȚI. — Ați cîștigat dv.: înainte de a juca la Petrolul, frații Munteanu au jucat la C.C.A. Ambii fuseseră legitimați înainte la Gloria Bistrița.

LEO ROZENBLATT, BUCUREȘTI. — 1) În meciul cîștigat în 1936, la Belgrad, în fața Iugoslaviei, (1—0) reprezentativa noastră de fotbal a avut următoarea alcătuire: Voinescu (Toma)—Zavoda II, Apolzan, Szőke—Onisie, Bone—Cacoveanu, Zavoda I, Alexandrescu (Constantin), Georgescu, Tătaru (Alexandrescu). Golul victoriei a fost înscris de Cacoveanu. 2) În campionatul trecut, în tur, Dinamo a învins C.C.A. cu 2—1, ambele goluri ale dinamoviștilor fiind marcate de... Nunweiler III. 3) Ene I continuă să facă parte din lotul lui Dinamo.

SILE NENIȚA, ȘANTIERUL SAVINEȘTI. 1) La Roma, cei mai tineri medaliați olimpici au fost la natație. De pildă, Chris von Salza triplă campioană olimpică, n-are decît... 16 ani. 2) Joe Louis a cîștigat ambele meciuri susținute, în 1947 și 1948 cu Joe Walcott. Prima întîlnire a cîștigat-o la puncte, în 15 reprize, iar în a doua a învins prin K.O. în repriza a 11-a. În 1949, Joe Louis s-a retras din ring, iar Joe Walcott, de asemenea un boxer negru ca și Louis, a devenit în 1951 campion mondial la toate categoriile.

ION POȘTAȘUL

UN ȘUT CU... EFECT

● *O întîmplare puțin obișnuită a avut loc la Assuncion, capitala Paraguayului. Un pilot, îndrăgostit de fotbal, nemaigăsind bilet de intrare la un meci al echipei sale favorite, a luat îndrăzneața hotărîre de a urmări meciul din avion. El a zburat timp îndelungat la o înălțime de 30 de metri deasupra stadionului. Jucătorii celor două echipe, enervați de zgomotul asurzitor al motorului, s-au decis la un moment dat să ia avionul „la ochi". Zis... și făcut: unul dintre fundași a tras o „luminare"! Gluma putea să aibă însă urmări tragice, deoarece mingea a lovit elicea, rupîndu-i una din pale, astfel încît avionul a trebuit să aterizeze forțat la 200 m de teren...*

Din „necazurile" fotbalului

Fotbalul are o istorie îndelungată și nu lipsită de... peripeții. Diversele sale variante, practicate odinioară de chinezi și japonezi, de vechii greci și egipteni, de legiunile romane și de oștașii lui Wilhelm Cuceritorul au pasionat la vremea lor mulțimile și — în aceeași măsură — au șfîrnit mînia claselor stăpînitoare.

Oricît ar părea de curios, fotbalul, sau, mai bine zis, „strămoșul" fotbalului de azi, a avut de îndurat cele mai mari „necazuri" tocmai în... Anglia. Jocul cu mingea fusese adus pe pămîntul britanic de armatele normande (sec. XII). O cronică din anul 1175 relatează că, în fiecare an, în timpul carnavalului, tinerii din Londra se întîlneau în unele după-amieze pentru a disputa întreceri în jocul cu mingea. Curînd, acesta devenise atît de popular încît era practicat oriunde și în special pe străzile orașelor. Cum era și firesc, în „focul" jocului, se mai întîmpla uneori să se spargă geamurile unei prăvălii sau să se rănească cîte un jucător. Clasele dominante au găsit în aceasta un prilej de a socoti jocul „un exercițiu sălbatic și primejdios" și de a-l interzice. Realitatea este că regii britanici și nobilii nu vedeau cu ochi buni practicarea jocului cu mingea, deoarece acesta îndepărta tineretul de la un alt sport mai util planurilor lor războinice: tirul cu arcul.

Primul care a hotărît desființarea jocului cu mingea a fost Eduard al II-lea. El a dat în acest sens un edict regal. Dar tineretul a refuzat să-i dea ascultare. Urmașul său, Eduard al III-lea, a declarat și el... război fotbalului. În edictul său din 1349 învinuia jocul cu mingea că ar fi dus la „decăderea arcașilor imperiului". Regii care i-au urmat — Richard al III-lea în 1389, Henric al IV-lea în 1401, James al III-lea în 1475 — au prigonit și ei fotbalul. Cu toate că în edictele și proclamațiile lor, regii amenințau cu închisoarea și cu amenzi importante pe cei vinovați de practicarea fotbalului, masele n-au încetat să îndrăgească acest sport și să-l practice pe scară largă.

Cînd s-a schimbat dinastia, pe tronul Angliei urcîndu-se regii din casa de Stuart, noii regi, cunoscînd încercările infructuoase ale strămoșilor lor, s-au dat... bătuți și n-au mai luat nici o măsură împotriva fotbalului.

Tocmai atunci însă a apărut un nou dușman: puritanismul. Acesta a condamnat cu asprime fotbalul, numindu-l „o practică singeroasă, criminală și diabolică". Față de ofensiva puritanilor, jocul cu mingea a început să piardă teren. Și totuși, un secol mai tîrziu, el renăștea surprinzător, mai tînăr ca oricînd, cucerind de astă dată definitiv mulțimile. Atacurile împotriva lui au continuat prin pana unor scriitori și sociologi, dar... fără succes. Fotbalul devenise în Anglia sportul nr. 1...

...În Anglia, ca și în majoritatea țărilor de pe pămînt. Și fotbalul nu se mai teme azi de nici un dușman, bizuindu-se pe simpatia a sute de milioane de oameni. E drept că mulți dintre aceștia, nemulțumiți uneori de calitatea jocului, se jură că nu mai calcă pe un teren de fotbal, dar astfel de jurăminte n-au nici o... consistență. Se uită mai repede chiar decît jurămintele pe care și le fac îndrăgostiții sub clar de lună...

JACK BERARIU

Adolfo Consolini a spus „adio" atletismului

„La 5 ianuarie voi împlini 44 de ani. A venit momentul să las locul celor tineri. M-am hotărît deci să abandonez activitatea competițională".

Declarația aceasta a lui Adolfo Consolini marchează finalul unei prodigioase cariere sportive. Iată performanțele sale realizate în 24 de ani:

— Campion olimpic în 1948 (Londra) și al doilea în 1952 (Helsinki).

— Campion al Europei în 1946 (Oslo), în 1950 (Bruxelles) și în 1954 (Berna).

— Recordman mondial în 1941 cu performanța de 53,36 m. Acest record mondial el avea să-l amelioreze de două ori: în 1946, cu 54,23 m și în 1948 cu 55,33 m.

— De 15 ori campion al Italiei.

El a realizat cel mai bun rezultat al său — 56,98 — în 1955, cînd avea deci 38 de ani. Chiar în acest sezon Consolini a avut o aruncare de 55,56 m.

Adolfo Consolini a concurat — vă amintiți? — și în țara noastră. El a participat la Campionatele Internaționale de Atletism ale R.P.R. din anul 1956 și a cîștigat proba de aruncare a discului.

In timpul meciului de categoria B, Drubeta T. Severin—Academia Militară București, unii suporteri ai echipei locale „păstrau" balonul atunci cînd se rătăcea prin tribune, pentru a „trage" de timp în favoarea echipei locale (Din scrisoarea primită la redacție de la E. Enache).

— Tovarășe, spune drept, n-ai văzut căzînd pe aici balonul?...
— Care balon?

desen de MATTY

Redacția și administrația București str. Vasile Conta nr 16, telefon 11.10.05. Interurban 72. nr. 1—2 DIAS 3432. Întreprinderea Poligrafică Nr. 2, str. Brezoianu 23—25
Abonamentele se fac la oficiile poștale prin factorii poștali și difuzorii din întreprindere.